

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 8430 van 7 maart 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Congolese nationaliteit, op 21 november 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 16 oktober 2007 tot weigering van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories

Gelet op de beschikking van 23 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN EECKHOUT, die loco advocaat KABEYA WA KABEYA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker verklaart van Congolese nationaliteit te zijn.

Verzoeker heeft reeds meerdere malen een visum verkregen om het Belgische grondgebied te betreden, enerzijds om professionele redenen en anderzijds om familiale of toeristische redenen, in het bijzonder in de loop van de jaren 2000, 2002, 2003 en 2005.

Op 7 september 2007 vraagt verzoeker een visum voor kort verblijf aan bij de Belgische ambassade in Kinshasa. Verzoeker beweert hiertoe alle nodige documenten te hebben voorgelegd betreffende het doel en de omstandigheden van zijn verblijf.

Op 22 oktober 2007 krijgt verzoeker kennis van een door de verwerende partij genomen beslissing houdende de weigering van een visum. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)
MOTIVATIONS

(…)
FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN DIENST
VREEMDELINGENZAKEN (…)

Beperkingen/Limitations:

Motivatie/Motivation:

Beslissing genomen conform artikelen 5 en 15 van de uitvoeringsovereenkomst van de Schengenakkoorden

Andere

Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis.

Wij vermoeden dat betrokkene een langer verblijf beoogt gezien het verleden van zijn familie in (België): een zoon en 2 dochters hebben het statuut van vluchteling en de echtgenote van betrokkene is eveneens met een visum kort verblijf naar (België) gekomen waarop zij vestiging aanvraag.

Mogelijke omzeiling procedure gezinshereniging.

Ontbreken origineel document van de ‘Chane de l’Espoir’ waaruit blijkt dat betrokkene in (België) verwacht wordt.

Pour le Ministre/ Voor de Minister:

(…)”

2. Rechtspleging.

Waar verzoeker opteert voor de Franse taal als “proceduretaal” dient er op te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken (*Les Nouvelles*, deel IV, p. 737).

Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissing door het bestuur werd genomen in het Nederlands, dient de Raad de Nederlandse taal als proceduretaal te hanteren.

Overeenkomstig artikel 39/18 van de Vreemdelingenwet staat het verzoeker wel vrij om voor zijn akten en verklaringen de taal te gebruiken welke hij verkiest. De raadsman die verzoeker bijstaat of vertegenwoordigt dient evenwel ter terechtzitting de proceduretaal te hanteren in zijn mondelinge toelichtingen (*Gedr. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 123).

In zijn repliekmemorie vraagt verzoeker de nietigheid van de nota met opmerkingen en dit op grond van artikel 39/17 van de Vreemdelingenwet daar hij van mening is dat deze niet in de proceduretaal werd opgesteld.

Artikel 39/17 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Nietig is ieder verzoekschrift dat en iedere memorie die door een aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken onderworpen partij aan de Raad is gericht in een andere taal dan die haar bij die wetgeving is opgelegd.

De nietigheid wordt ambtshalve uitgesproken.

De nietige akte stuit echter de termijnen van de verjaring en van de procedure; deze termijnen lopen niet gedurende de instantie.”

Zoals reeds vermeld, dient de Nederlandse taal als proceduretaal te worden gehanteerd en is aldus de nota met opmerkingen, opgemaakt door de verwerende partij, opgesteld in de voorziene proceduretaal, zodat artikel 39/17 van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is op onderhavig geding. Bijgevolg kan verzoeker niet dienstig de nietigverklaring vorderen van de nota met opmerkingen en dient deze nietigheid ook niet ambtshalve vastgesteld te worden.

3. Onderzoek van het beroep.

In een enig middel voert verzoeker onder meer aan dat de bestreden beslissing, namelijk de weigering tot het toekennen van een visum, hem niet toestaat duidelijk de persoon, auteur van de akte te identificeren en bijgevolg ook niet zijn bevoegdheid *rationae materiae*. Hij stelt dat het aldus niet mogelijk is uit te maken of de bestreden beslissing opgesteld werd door de minister zelf of door zijn gemachtigde die wettelijk bevoegd is, en verder dat de bestreden beslissing mogelijk opgesteld werd door een onbevoegde persoon, wat een overschrijding van macht of fraude uitmaakt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is van oordeel dat, aangezien administratieve beslissingen niet noodzakelijk schriftelijk dienen te zijn (R.v.St. nr. 40.466 van 23 september 1992), een handtekening geen geldigheidsvereiste of wettigheidsvereiste kan zijn voor een bestuurshandeling. Er vormt zich evenwel een probleem wanneer deze bestuurshandeling, waarvan de geldigheid aldus niet kan aangetast worden door een gebrek aan ‘ondertekening’, niet kan toegerekend worden aan een bepaalde persoon en dus wanneer helemaal niet vaststaat of de bestreden beslissing werd genomen door een daartoe bevoegd persoon.

Aangaande verzoekers stelling als zou hij de steller van de akte niet kunnen identificeren waardoor hij niet zeker is dat de bestreden beslissing wel degelijk uitgaat van een bevoegde persoon, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat dit een middel van openbare orde betreft, betrokken op de onbevoegdheid *ratione personae*. Derhalve dient ambtshalve onderzocht te worden of de persoon die de bestreden beslissing genomen heeft daarvoor bevoegd was.

Artikel 2, 3de lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Minister of zijn gemachtigde kan een vreemdeling die geen enkele van de in het voorgaande lid bepaalde documenten bezit, toestaan België binnen te komen, zulks op grond van bij koninklijk besluit vastgestelde maatregelen.”

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing enkel de vermelding ‘Voor de Minister’ bevat zonder handtekening, noch vermelding van naam. Dit duidt erop dat de beslissing vermoedelijk genomen werd door een gemachtigde van de minister. In de akte van betekening wordt daarentegen melding gemaakt van de beslissing houdende de weigering van visum van 16 oktober 2007 genomen ‘par le Ministre’, aldus door de minister zelf. Hieruit blijkt dat het niet duidelijk is wie de beslissing genomen heeft: de gemachtigde of de minister zelf? Bovendien ontbreekt de handtekening op de bestreden beslissing zodat de Raad in de onmogelijkheid verkeert te onderzoeken of deze persoon wel degelijk bevoegd was voor het nemen van de bestreden beslissing.

Gezien de onmogelijkheid van de Raad de bevoegdheid *ratione personae* van de auteur te controleren door het gebrek aan de ‘ondertekening’ van de bestreden beslissing, stelt de Raad ambtshalve de nietigheid van de bestreden beslissing vast.

Aangezien het aangevoerde middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dient het niet verder te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing tot weigering van een visum, door de Dienst Vreemdelingen-zaken genomen ten aanzien van X op 16 oktober 2007.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. CAMU.